

tis, vil der blive opkrævet betaling for den trykte udgave, og denne betaling afpasses efter de forholdsvise høje omkostninger, som vil være forbundet med at fremstille den trykte udgave i et vigende oplag.

For offentlige myndigheder og eventuelt også private virksomheder vil elektroniske masseudtræk inklusive personnumre, i nogle tilfælde være den mest effektive leveranceform. Det vil dog være en forudsætning for levering af disse masseoplysninger, at leverancen er tilladt efter anden lovgivning, herunder navnlig lovgivning om behandling af personoplysninger.

I medfør af *stk. 3* fastsætter forskningsministeren regler om opbygningen, driften og brugen af Statstidende, herunder regler for de tekniske sikkerhedskrav og krav til beskyttelse af og bevaring af oplysninger i systemet. Fastsættelse af sådanne regler vil ske ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Bestemmelsen vil navnlig få betydning for den elektroniske udgave af Statstidende, idet der må stilles høje krav til sikring mod såvel driftsforstyrrelser som tab og forvanskning af oplysninger. Både spørgsmålet om autenticitet og hensynet til sikring af en tilgængelig original bliver væsentligere ved overgang fra et papirbaseret til et elektronisk medium. Det papirbaserede blad eksisterer i et større antal (identiske) eksemplarer, mens der af den elektroniske udgave kun eksisterer én original.

Det er Forskningsministeriets opfattelse, at de tekniske sikkerhedskrav som Statstidende skal leve op til som minimum skal svare til de krav, som stilles til behandlingssikkerhed i lov om behandling af personoplysninger. Der henvises særligt til lovforslaget om behandling af personoplysninger, § 41.

Forskningsministeren fastsætter imidlertid herudover regler om de yderligere tekniske krav, som findes nødvendige til sikring af såvel driften som beskyttelsen og bevaringen af oplysninger i det elektroniske Statstidende, og som ikke følger af lov om behandling af personoplysninger eller er udstedt i medfør af loven.

Ifølge *stk. 4* udpeger forskningsministeren en udgiver, der varetager administration af databasen og formidling til offentligheden. Udgiften vil blive udpeget i forbindelse med fastsættelse af regler efter *stk. 3*.

Udgiften vil være »dataansvarlig«, som defineret i lov om behandling af personoplysninger, jf. justitsministerens lovforslag, hvor den dataansvarlige i § 3 defineres som »Den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller et hvert andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvil-

ket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af oplysninger«.

Ansvar for udgivelse af Statstidende forventes fortsat henlagt til en styrelse under Forskningsministeriet. I øjeblikket er det Statens Information, som varetager udgivelsen. En række drifts- og udviklingsopgaver vil, som det allerede er tilfældet i dag, blive udliciteret.

Til § 2

Bestemmelsen fastslår, at medieansvarsloven ikke gælder for Statstidende, hverken den trykte eller den elektroniske udgave. Statstidende er således omfattet af dansk rets almindelige ansvarsregler. Baggrunden herfor er som følger.

Pressenævnet har i kendelser fra 1994 lagt til grund, at (det trykte) Statstidende er omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 1, som omtaler »Indenlandske periodiske skrifter, herunder billeder og lignende fremstillinger, der trykkes eller på anden måde mangfoldiggøres«.

Denne fortolkning blev lagt til grund ved udarbejdelsen af lovudkastet i tilknytning til betænkning 1328. Udvalget fortolkede samtidig medieansvarsloven således, at et elektronisk Statstidende ikke ville være omfattet, jf. medieansvarslovens § 1, nr. 3, som omtaler »Tekster, billeder og lydprogrammer, der periodisk udbredes til offentligheden, såfremt de har karakter af en nyhedsformidling, som kan ligestilles med den formidling, der er omfattet af nr. 1 eller 2«.

Denne forskel i den retlige status mellem den trykte og den elektroniske udgave af Statstidende ville selvagt være uheldig i praksis, hvorfor udvalget foreslog i sit lovudkast, at forskningsministeren skulle udpege en redaktør, som skulle være ansvarlig efter medieansvarsloven, hvilket skulle gælde for begge udgaver.

Forskningsministeriet er imidlertid af den opfattelse, bl.a. på baggrund af modtagne høringssvar, at reale grunde taler stærkt for at undtage begge udgaver af Statstidende fra medieansvarsloven.

Medieansvarslovens hovedformål er at sikre ytrings- og informationsfriheden og dermed også give samfundsdebatten de bedst mulige vilkår. Statstidende er en annonceavis med specielle annoncer og indeholder hverken redaktionelt bearbejdet stof eller bidrag til samfundsdebatten. Afgørelsen af, hvorvidt indholdet af Statstidende er af en sådan karakter, at der foreligger ansvarspådragende forhold, skal således ikke afgøres ud fra overvejelser om ytrings- og informationsfrihedens grænser.

Statstidende har kun i begrænset omfang karakter af et »massemedie«, hvilket også er søgt tydeliggjort i